

Egy vagyonos ember és a fia minden különleges művészi alkotást össze akartak gyűjteni. Minden megtalálható volt a gyűjteményükben Picassótól-Raphaelig. Gyakran leültek együtt és csodálták a nagyszerű munkákat.

Mikor a vietnami háború kitört, a fiú jelentkezett a seregbe és elment harcolni. Bátran életét adta, mikor megmentett egy másik katonát. Amikor az apa megtudta, mélyen gyászolta egyetlen fiát. Hónapokkal később, épp Karácsony előtt kopogtattak az ajtón. Egy fiatalember állt az ajtóban, hatalmas csomaggal a kezeiben.

Így szólt: „Uram Ön nem ismer engem. Én vagyok az a katona, aki a fiának köszönheti az életét. Aznap sok embert mentett meg. Éppen engem vitt biztonságba, mikor egy golyó szíven találta, és ő azonnal meghalt. Gyakran beszélt nekem Önről és a művészet iránti szeretetéről. - A fiatalember felemelte a csomagját. - Tudom, hogy ez nem nagy valami. Nem vagyok nagy művész, de azt hiszem, a fia szeretné, ha ezt megtartaná.”

Az apa kinyitotta a csomagot. A fiáról készült portré volt, amit a fiatalember festett. Csodálta, hogy a katona mennyire meg tudta ragadni a fia személyiségét. Az apa szemei megteltek könnyel. Megköszönte neki a képet, és felajánlotta, hogy kifizeti.

„Oh, nem uram, soha nem tudom visszafizetni, amit a fia értem tett. Ez ajándék.”

Az apa jól látható helyre akasztotta a portét, így ha látogatók jöttek, a fiáról készült kép volt az első, amit megmutatott nekik a kollekciónál.

Néhány hónappal később az ember meghalt.

Sor került a képek elárverezésére. Sok befolyásos ember összegyűlt, és izgatottan várták, hogy megvehessék az értékes képeket a saját gyűjteményükbe. A fiúról készült kép az emelvényen volt. Az árverésvezető kopogtatott a kalapáccsal. „Az árverést ezzel a képpel kezdjük.”

„Ki akarja megvenni ezt a képet?- kiáltott valaki hátulról. -Látni akarjuk a híres képeket. Hagyja ezt!” Az árverésvezető azonban hajthatatlan maradt.

„Mennyi a kikiáltási ára ennek a képnek? Ki kezdi el az ajánlást? 100\$-ért, 200\$-ért?”

Egy másik hang mérgesen kiáltotta. „Nem azért jöttünk, hogy ezt a képet nézzük! Mi Van Goghot, Rembrandtot akarunk! Gyerünk már az igazi képekkel!”

De az árverésvezető tovább folytatta. „A fiú, a fiú. Kinek kell a fiú?”

Végül egy ember szólalt meg a terem hátuljából. Ő volt hosszú ideig az embernek és fiának kertésze. „Elviszem 10\$-ért.”

Szegény ember lévén, az volt minden, amit fel tudott ajánlani.

„Ki ajánl érte 20\$-t?”

„Adja neki oda 10\$-ért! Nézzük a mestereket!”

„10\$ az ajánlat. Ki ad érte 20\$-t?”

A tömeg kezdett mérges lenni. Nem akarták ezt a képet. Sokkal értékesebb festményeket szerettek volna a gyűjteményükbe.

Az árverésvezető csapott a kalapáccsal. „Először, másodszor, eladva 10\$-ért.”

Egy ember a második sorból közbekiáltott. „Gyerünk már a többi képpel!”

Az árverésvezető letette a kalapácsot. „Az aukciónak vége.”

„Mi lesz a festményekkel?”

„Sajnálom. Mikor felhívtak, hogy vezessem ezt az aukciót, elárultak nekem egy titkot, mely a végakaratomban feltétel volt. Egészen eddig nem mondhattam el. Csak a fiú portréja volt eladó.

Aki azt megveszi, az örökölheti az egész vagyont, beleértve a festményeket is. Az, aki elviszi a fiút, megkap mindent.”

Isten nekünk adta az Ő Fiát 2000 évvel ezelőtt, hogy meghaljon a kereszten. Hasonlóan az árveréshez, az üzenet ma is ugyanaz. A Fiú, a Fiú, ki viszi el a Fiút? Hiszen akié a Fiú, az megkap mindent vele együtt.

